

tilladelse for hans Hustru, og det var det, jeg ankede over i Fjor, idet jeg mente, det var en unødigt Haardhed. Hvis det ikke havde været mig bekendt, at denne Skrivelse var afgaaet fra Justitsministeriet, skulde jeg ikke have rejst Sagen her i Salen.

Jeg har nu oplæst de Dokumenter, som den højtærede Minister var bekendt med, og som var udsendt af selve Ministeriet; og for at man ikke skal være uvidende om, hvat der har talt rigtigt, og hvem der har talt urigtigt, vil jeg spørge den højtærede Minister om følgende: 1) Erkender den højtærede Justitsminister, at hans Udtalelse om, at Forretningsfører Hennig kun var i Besiddelse af et Grænsepas, udstedt af den internationale Kommission, ikke var rigtig, men at vedkommende havde et fuldgyldigt indenlandsk Pas? 2) Erkender den højtærede Justitsminister, at hans Udtalelse om, at Passet ikke var forsynet med dansk Visum, heller ikke var rigtig? 3) Vedgaar den højtærede Justitsminister, at han, da han i Fjor citerede en Svarskrivelse angaaende Fru Hennigs Opholdstilladelse, var vidende om, at der efter denne var afsendt en anden Skrivelse, hvori Opholdstilladelse for Konen nægtedes?

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg først takke for den forholdsvis elskværdige Modtagelse af Lovforslaget. Der blev spurgt, om denne Lov var nødvendig. Det er jo meget vanskeligt at vise, hvor Loven har haft sine gavnlige Virkninger, da den har eksisteret i disse kritiske Tider. Men jeg tror, at alle er klare over, at hvis vi ikke havde haft denne Lov i Krigens Tid og efter, saa at vi kunde komme af med de Udlændinge, der ikke passede her i Landet, vilde vi alle have været meget kede af det. Justitsministeriet har derfor benyttet den Bemyndigelse, det har haft, og det har efter min Mening benyttet den forholdsvis elskværdigt. Jeg har været glad ved Loven, thi jeg er klar over, at en Mængde Udlændinge selvfølgelig har undladt at ned sætte sig her, fordi vi havde denne Lov og derfor kunde ekspedere dem Syd paa, hvis de optraadte paa en Maade, der ikke passede de danske Autoriteter eller rettere den danske Befolkning i det hele. Jeg tror derfor, at Loven er god at have. Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) talte om, at vi skulde søge hurtigst muligt at komme tilbage til normale Regler. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem deri, men det ærede Medlem maa huske paa, at andre Lande har langt, langt strengere Regler, de har ikke tilnærmelsesvis saa milde Reg-

ler overfor Udlændinge, som vi har, og netop derfor er det absolut nødvendigt, at vi i denne Tid har Regler, der svarer til Udlandets, saaledes at vi ikke er det eneste Land, hvor Udlændinge kan ty hen og forblive. Det ærede Medlems Argumentation vilde være rigtig, hvis Udlandets Regler ikke var strengere end vore, maaske oven i Købet mildere. Men naar Udlandets Regler er saadanne, at man dér har Hals- og Haandsret over Udlændinge i langt større Udstrækning end vi, er det rimeligt, at vi søger at skaffe os Hjemmel for, at vi ogsaa overfor Udlændinge kan optræde paa den Maade, som vi mener er nødvendig for os.

Det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Jørgen Møller) omtalte Diskussionen i Fjor og var oven i Købet saa elskværdig at sige, at han vilde række mig en hjælpende Haand til, at vi kunde faa denne Diskussion genoptaget. Jeg takker det ærede Medlem for den hjælpende Haand, som han herved har rakt mig. Jeg vilde blot have ønsket, at det ærede Medlem havde rettet sine Spørgsmaal til mig i Formiddags, saaledes at jeg havde kunnet møde her med Papirerne. Jeg tror dog, det ikke er usædvanligt i det høje Ting, at man gør Ministeren opmærksom paa, hvilke Spørgsmaal man vil rette til ham, for at han kan se at have sine Papirer til Stede. Men Sagen gaar nu i Udvalg, og det ærede Medlem og jeg har jo tidligere drøftet disse Sager dels her, dels ogsaa, som det ærede Medlem sagde, ude paa Møder, saa vi kan godt drøfte dem en Gang til. Men vi maa altsaa ogsaa drøfte dem i Udvalget, da det ærede Medlem ikke har været saa hjælpsom, at han har gjort mig opmærksom paa Spørgsmaalene i Forvejen. Jeg skal allerede nu kun sige — idet jeg altsaa forbeholder mig at komme tilbage til Sagen senere —, at naar det ærede Medlem var inde paa at vise, at Manden havde Ret til at være her i Landet, og det ærede Medlem i den Anledning fremlagde et tysk Pas, ja, saa forstaar jeg det ikke. Hidtil har det for mig været saaledes, at Tilladelsen til at være her i Landet gives gennem det danske Pasvisum; det er de danske Myndigheder, der skal give Manden Lov til, at være her i Landet, ikke de tyske, og saaledes haaber jeg ogsaa, det vil blive ved at være i Fremtiden. Jeg kan ikke af det, der foreligger her, se, at der er givet dansk Visum. Der staar Statspolitiet's Journalnummer, men jeg kan af det her foreliggende ikke se, at Passet har faaet dansk Visum; der staar „kontrolleret“, men Spørgsmaalet er, om han af de danske Myndigheder har faaet Tilladelse til at være her i Landet. Dette Bevis